

**Nina Kurtela: Notranje pokrajine/
Imaginarni domovi** Foto: Gloria LIZDE

V razstavišču KiBela je od 22. junija do 23. julija na ogled samostojna razstava hrvaške vizualne umetnice in plesne ustvarjalke Nine Kurtela z naslovom Notranje pokrajine/Imaginarni domovi. Umetnica se v Mariboru predstavlja prvič. Z razstavo preizprašuje odnose resničnega in fiktivnega, zasebnega in javnega, materialnega in izkustvenega na način, da ustvarja tretji prostor, ki odpira nove možnosti interpretacije. "Nini Kurtela so neštetokrat povedali, da njeno ime zveni kot finsko. To jo je spodbudilo, da se raziskovanja lastnega porekla loti z nove perspektive, obenem pa razišče različne mehanizme konstituiranja identitete, ki v mednarodnem okolju zahteva nenehno pogajanje in premišljevanje. Napačna domneva njenih sogovorcev o tem, od kod prihaja, pa je postala izhodišče za preizpraševanje njene lastne identitete," pojasnjujejo v Kulturno-izobraževalnem društvu (KID) Kibla.

Odnos resničnega in fiktivnega, zasebnega in javnega

V iskanju namišljene finske identitete je umetnica obiskala Helsinke in raziskovala možnosti vpisovanja v novoodkriti prostor. Njeno iskanje je dobilo smisel, ko je v kavarni finskega režiserja Akija Kaurismäkija našla neonski napis Dubrovnik. Bleščeči napis jo je spomnil na dubrovniško poreklo njenega priimka in ustvaril povezavo med tema oddaljenima krajema. Prav film se je izkazal kot idealni medij za uprizoritev izrežanih kategorij časa, prostora in telesa. V okviru razstave Notranje pokrajine/

KIBELA

Imaginarni domovi Nine Kurtela

Hrvaška umetnica se s projektom Notranje pokrajine/Imaginarni domovi prvič predstavlja v Mariboru

Imaginarni domovi se umetnica predstavlja z videoesejem Dragi Aki, v katerem tri pisma, naslovljena na Akija Kaurismäkija, spremljajo prizori, posneti v Dubrovniku in Helsinkih. Umetnica v svojih pismih režiserja sicer nagovarja kot starega znanca, čeprav gre v resnici za pisma brez prejemnika. Nina Kurtela, rojena v Zagrebu, je vizualna umetnica in plesna ustvarjalka, ki se ukvarja s koreografskimi in prostorsko specifičnimi praksami. V svoji

konceptualni umetniški praksi, ki jo najpogosteje zaznamujeta nematerialnost in časovna dimenzija, se ukvarja z metodologijami vzdržljivosti, prisotnosti, vztrajnosti, ritualov, vsakodnevnih praks in naključij, pri čemer preizprašuje pojme denarnih vrednosti in nematerialnega dela, identitete, intimnosti, pripadnosti, doma in fikcije. Ustvarja v različnih medijih, kot so video, instalacija in performans, koreografija in ples. (sta, kr)